

www.e-rara.ch

**Demosthenis Oratorum Graeciae principis Opera, quae ad nostram
aetatem pervenerunt, omnia**

Demosthenes

Basileae, [1549]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-93319>

[Demosthenis Oratio Adversus Boeotum de Nomine, Hieronymo Wolfio interprete.]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

sed tamen ô Xenopithe & Naufimache, si magna uobis & admirabilia iura esse ista putatis: tribus talentis huc renumeratis, pergite. A quibus uerò, ne eos accusaretis, tantam pecuniam exegistis, priusquàm eandem reddideritis, tacere uos æquum est, & non accusare pariter & tenere. Nam ea esset summa iniquitas. Fortassis autē & instructas à se triremes prædicabunt, & suas opes in uos erogatas. Ego uerò illud omittam, mentituros esse eos, & cum pleraque sua bona perdiderint, paucorumque res publica partem ceperit, eos iniustā & indebitam gratiam à uobis repetituros. Nam & ipse postulo, Iudices, ut omnibus nobis, qui bene meremur de republica, gratia quædam à uobis habeatur. quibus uerò maxima? illis nimirū, qui, quicquid in ea re publicè prodest, faciunt. id uerò quod turpe esse omnes dicāt, & indecorum, non moluntur. Qui autem simul & publica munera obeunt, & suam rem familiarem perdunt, opprobrium reipublicæ beneficij loco relinquunt. Nemo enim ipse se unquam accusauit, sed publicè opes sibi ereptas esse dictitant. Qui uerò & quæcunque uos mandatis, strenuè exequunt, & sua cæteris in rebus frugalitate rem domesticam tuentur: nō eo nomine duntaxat illis præferendi sunt, quod se utiles & præbuerunt, & præbebunt: sed quod etiam sine contumelia uobis ea præstant. Nos autem tales in uos extitisse constabit: istos uerò missos faciā, ne sibi maledici querantur. Neque mirabor, si & flere, & se miserales facere conabuntur. Ego uerò aduersus ista, uos omnes sic existimare uelim, turpe esse, ac potius iniustum, eos qui helluādo, & cum Aristocrate & Diogneto, & eius generis hominibus debacchando, sua malè perdiderūt: nunc ut aliena rapiāt, plorare & lamentari. Illa uobis deploranda erant, quæ factitabatis. nunc uerò lachrymandum non est, sed uos non transegisse ostendendum, aut uobis rursus actionem esse earum rerum quas transegistis: aut adhuc esse iustum sortiri iudicium, cum lex quinquennium præfinierit. Hæc enim sunt, de quibus hi iudicant. Si uerò hæc ostendere non poterunt, sicut non poterunt, nos, omnes uos precabimur, Iudices, ne nos istis condonetis, ne ue quantum eis patrimonium detis, cum alia tria malè administrarint. Vnum, quod à tutoribus cum bona gratia acceperunt: alterum, quod propter actionem extorserūt: tertium, quod nuper eripuerunt Æsio, iudicio uicto: sed nos, ut æquum est, nostra tenere patiamini. Quæ uobis etiam, dum penes nos fuerint, utiliora erūt, quàm si penes istos sint: & iustius profectò est, nos nostra tenere quàm istos. Non uideo plura dicere quorsum attineat. Arbitror enim uos nihil eorum ignorare quæ diximus. Exime aquam.

ARGUMENTVM ORATIONIS AD
uersus Bæotum de nomine.

Mantias unus ex ijs qui Athenis in magistratu fuerunt, è legitima uxore filium suscepit, eum qui nunc litigat. Consuetudinem autē habuerat cum quadam Plangone, amoris ductus illecebris, Attica muliere. Huius duo filij adulti, Mantiam in ius uocant, suum esse patrem dictitantes. Is uerò negat. Deinde agnoscit eos filios, sua ipsius prouocatione, coactus & deceptus. Cum enim Plangonem iurare de filiis iussisset, an reuera ex ipso essent nati, & pollicitus esset, si iurasset, se iusiurandum ratum habiturum: eo deceptus est, quod mulierem non iuraturam putabat. At illa, uiolata pactione, iurat. sic ille filios agnoscere cogitur, & post mortem. Filius igitur legitimæ uxoris, alterum adoptiuorum de nomine in ius uocat, asserens eum Bæotum esse nominandum, sicut initio fuerit nominatus, & non Mantitheum. Illud enim ei nomen à patre fuisse ab initio inditum. Prima fronte igitur, homo curiosus esse et amans litium uideatur, qui de nomine rixetur: sed in oratione tamen argumenta satis multa afferuntur, cur & publicè & priuatim incommoda sit nominis similitudo.

DEMOSTHENIS ORATIO ADVER

SVS BOEOTVM DE NOMINE,

Hieronymo Vuolfio interprete.

39

VLLA curiositate, rixandi ue studio, testor deos, Iudices, *Se necessario hanc actionē instituisse.* actionem hanc cōtra Bœotum institui: neq; ignoravi multos fore, quibus ineptū uideretur, si quem propterea in ius uocarē, quod eodem se nomine, quo ego, me appellandum censeret: sed necessarium fuit, ob ea quæ euentura erant, nisi id præcauissem, apud uos disceptare. Quod si iste se alterius

Narratio.

cuiusdam esse patris diceret, non mei, iurē uideri ineptus potuissem, qui curarem quocunq; isti se appellare nomine libuisset. Nunc in ius uocato patre meo, ascitoq; sibi calumniatorum sodalitio, & Mnesicle, quem fortē nostis omnes, & Menecle illo, qui Ninum ream peregit, & eius generis alijs, eum accusauit, filium eius esse se ē Pamphili filia, & iniquē secum agi & patria se spoliari dicēs. Pater autem (omnis dicetur ueritas, Iudices) simul ueritus uenire in iudiciū, ne quis, ut à uersato in republica alibi uspiam offensus, ibi in se incurfaret: simul deceptus à matre istius, quæ iurarat, se delato sibi iure iurando, ea de re non iuraturam, ijsq; factis, nullam inter ipsos amplius fore controuersiam, & multam sibi sponforibus datis, pecuniariam indixerat: hac conditione iusiurandū ei desert. Quo illa accepto, non modò istum, sed alterum etiā ad istum, iurauit, ē patre meo esse genitum. Quo facto, illi necesse fuit istos ad curiales introducere, neq; ei ulla reliqua fuit excusatio: introduxit, adoptauit, ut quæ intercesserunt rescem, in album inscripsit Apaturijs, istum apud Curiales Bœotum, alterum autem Pamphilū. Ego uerò Mantitheus inscriptus eram. Cum uerò sic accidisset, ut pater antequam in municipium ascripti essent, moreretur: iste ad municipes uenit, & pro Bœoto se Mantitheum inscribit. Quod, quantū incommodet, primū mihi, deinde etiam uobis, ego docebo, ubi eorum quæ dico, testes produxero.

TESTES. Quem igitur ad modum nos pater inscripserit, ē testibus audiuitis. Me autem, quod iste uiolanda iura sibi ducit, actionem hanc instituisse *Idem nomen in republica quid incommodet.* necessario, id iam ostendam. Ego enim non profectō homo sum adeò stupidus aut incogitans, ut patrimonij, quod omne fiebat meum, postquā istos adoptarat pater, tertiam auferre partem concesserim, eaq; re acquiescam. de nomine autē litem intenderem, nisi mutatio nominis magnā mihi ignominiam pareret, ignauiaq; probum: ut autē iste idem nomen habeat, propter multa ferri non posset. Primū enim, si publica priuatis anteferenda sunt: quo nobis respublica mandabit modo, si quid erit obeundū? Num ita decernent tribules, ut de alijs? Proinde Mantitheum, Mantiaē filium Thoriciū me decernent, si ædilem, aut gymnasiarchum, aut cōuiuatorem, aut aliud quippiā reliquorū munerū decreuerint. qua autē re discernet, mēne ante decreuerint? Tu enim me dices: ego uerò te. iam uerò nos prætor uocat, aut alius apud quem causa est agenda: non præstō sumus, non obimus mandata munera: uter igitur legum poenis erit obnoxius? Quo autem pacto imperatores inscribent, si in classem inscribent, aut si triremi præfectum consti-

M tuent,

Magistratus.

* ἄλλο πινι,
τῷ χαλκίῳ.Priuata eiusdē
nominis incō-
moda.

tuent, aut si qua erit expeditio? quī cognoscetur uter sit delectus? Quid si quis alius magistratus mandarit munus publicum, ut prætor, Rex sacrificulus, præfecti ludorum: quæ nota erit utri mandarint? ascribent nimirū, illum ē Plangone natum, si te inscripserint: sin me, matris nomen adiicient: Ecquis unquam audiuit? aut qua lege talis appendix ascribetur, aut aliquid aliud, quæ pater & municipium: quæ cum utrinque sint eadem, magna orietur perturbatio. Age uerò, si iudex citetur Mantitheus Mantiae F. Thoricius, quid agemus, an ambulabimus uterque? Quī enim dignoscetur, tūne an ego sim citatus? Age uerò, deum immortalem, si publicè de quo cunque magistratu fiet sortitio, ut de senatu, sexuiratu, reliquis: quī discernetur, uter nostrum sit creatus: nisi fortè nota ut * alteri cuipiā aereo uasi adijciatur. ac ne ea quidem utrius sit, uulgus agnoscet. Proinde ego me creatum cōtendam: tu uerò te. Reliquū erit, ut nos in iudicium ueniamus. Propter igitur singula huius generis ciuitas iudicium nobis conuocabit. Ac eo quidem quod par & æquum est, ut is, cuius fors exierit, magistratu fungatur, fraudabimur: alter autem alterum uerbis insectabimur: & is imperabit, qui fuerit oratione superior. Nunquid uerò moderatiores erimus, quæ ut, finitis controuersijs, alter alterū mutuis odijs, aut maledictis prosequamur: quæ omnino existere necesse est, cum inter nos contentio de magistratu, aut simili re orietur. Quid uerò, si fortè (nam omnia perquirenda sunt) alteruter nostrū, alteri persuaferit, ut ipse creatus, alteri magistratum tradat, ita sortiatur? Vnū duabus sorti tabellis quid est aliud? Itane quod legibus extremo supplicio mulctatur, id nobis impune agere licebit? omnino. At id non faciemus. Noui & ego, quod ad me quidē attinet. Sed ne suspectos quidem aut reos fieri talis mulctæ aliquos, bonū est, si cauere liceat. Esto, sed hæc publicè nocet. Mihi uerò priuatim quid incōmodant? Spectate quantū, & considerate an mihi causa esse uideatur. Nam hæc longè ijs quæ audistis grauiora sunt. Vidistis omnes istū Menecele, dum is uiueret, & illius gregalibus familiariter: nūc uerò alijs nihil illo melioribus. & talia studio habere, & eloquentem uideri uelle. & est fortasse, ita me amet Iupiter, eloquēs. Quod si progressu temporis eadem facere instituerit: ea uerò sunt accusationes, indicationes, delationes, abductiones, & in eorū aliquo (multi enim sunt humani casus, & exercitatissimos quosque sæpe, si nimis inolescere cœperint, uos cohercere scitis) publicè mulctatus fuerit: quī magis iste inscribetur quæ ego? At scient omnes uter sit damnatus? bene. Si uerò (quod fortasse fiet) mora intercesserit, & mulcta dissoluta non fuerit: quī magis istius liberi quàm mei inscripti erunt? Cum & nomen, & pater, & tribus, eadem erunt omnia? Quid si quis actione unde uī contra eum instituta, mihi nihil secum esse rei dixerit, sed eam ratā habitam inscripserit: qui magis istum, quàm me scripserit? Quid uerò si qua tributa non pependerit? quid si qua alia de nomine hoc actio instituat, aut iudiciū: aut rumor sinister oriatur: quis sciet ē populo, uter ille sit, cum duo sint Mantithei patre eodem? Age uerò, si desertæ militiæ accusetur: si cum militandum esset, saltet? Etenim nūc, ubi alij Tamynas profecti sunt, iste Choas agēs hī crelictus est: Bacchanalibus. item remāsit & saltauit, ut uidebatis omnes qui aderatis. Regressis autē ex Eubœa militibus, ut ordinum desertor citatus est, egoque qui meæ tribus ordines ducebam, sum coactus contra nomen meum patrium

patrium admittere actionem. Quod si merces iudicibus numerata esset, introduxissent me, haud dubiè. Ea uerò nisi cōsignatis iam arculis accidissent, etiam testes uobis produxissem. Esto, quid si peregrinitatis accusetur? multorum autem odia suscipit: neque ignotum est, quo pacto eum pater adoptare sit coactus. Vos autem cum pater eum non adoptaret, matrem eius uerum dicere putabatis: postquam uerò ita natus, ita turbulentus fuerit, rursum uobis aliquando uidebitur ille dixisse uerū. Quid uerò si se falsi testimonij conuincendum putans, propter locatas suis gregalibus operas, uadimonij deseruerit? Nunquid leue ducitis incommodum, Athenienses, totam exigere uitam in communione existimationis factorum istius? an autem ea quæ recensui uobis, frustra metuam, spectate. Iste iam aliquoties publicè accusatus est, Athenienses, quibus rebus ego prorsus insons, unà in crimen uocor: & de eo magistratu, quem uos mihi decreueratis, contendit, multaque & molesta nobis propter nomen acciderunt: quorum, ut sciatis, singulorum testes uobis producam. **TESTES.** Videte Athenienses, quæ fiant, & huius negotij molestiam spectate. Quod si nulla ex hac re molestia oriretur, neque omnino fieri non posset, ut idem nomen haberemus: non tamen æquum profectò esset, ut iste partem mearū facultatum per adoptionem teneret, ad quam patrem adegit: ego autem nomine spoliarer, quod mihi uolens & a nemine coactus idem imposuit. Equidem non existimo. Vt autem sciat me à patre non modò apud curiales, sic, ut à testibus dictum est, inscriptum esse, sed decima etiam facta, nomen hoc mihi inditum: cape & hoc testimonium. **TESTIMONIUM.** Auditis Athenienses, nomen hoc mihi fuisse omni tempore, istum uerò Boeotum à patre, postquam coactus est, esse inscriptum apud curiales? Libenter autem interrogarim eum coram uobis, nisi obisset pater, quid nam egisses apud populares? Non permisisses illi, ut te Boeotum inscriberet? At absurdum fuisset ea de re iudicium adipisci, eamque rursus prohibere? At, si permisisses, eodem te modo inscripsisset apud populares, quo apud curiales. Ferendum igitur est, o dii immortales, ut eum suum esse patrem dicat: eademque irrita facere, quæ is uiuens egit, non dubitet? Apud arbitrum autem rem impudentissimam dicere fuit ausus, patrem pro se perinde ut pro me fecisse decimam, idque nomen ei indidisse. & testes quosdam produxit, quorum uti consuetudine patrem meum nemo unquam uidit. Ego uerò neminem uestrum ignorare arbitror, neque decimam facturum esse quenquam de filio, quem non iurè putet esse suum: neque si fecerit & dilexerit, ut filium diligi moris est, rursus fuisse ausurum inficias ire. Neque enim, tametsi matri istorum iratus fuisset, istos persecutus esset odio, quos quidem suos esse putasset. Multò enim magis solent maritus & uxor ortas lites propter liberos componere, quam propter eas iniurias, quibus alter alterum affecerit, etiam communes odisse liberos. Neque uerò ex his solum perspicitur potest, mentiturum esse istum, si hæc dixerit: sed priusquam se nostrum esse cognatum diceret, Hippothoontiam frequentabat tribum, ut in coetum puerorum reciperetur. At quis uestrum putat, matrem misisse istum in eam tribum? magnis sanè, ut ait, affectam à patre iniurijs, quæ quidem sciret eum fecisse decimam, & rursus ire inficias? Ego certè

M 2 puto

Nomen Mantitheï sibi à patre esse factum ostendit.

Boeoto nomen à patre factum, boni esse consulendum. Mantitheï nomen non esse inditum Boeoto à patre Mantia.

puto neminem. Nam Acamanteam æquē tibi frequentare licuisset, uisq; esset illa tribus consentanea nominis impositioni. Vt igitur hæc à me uerè dici constet, eorum uobis testes producam: sodales eius, & reïgnaros. TESTES.

Actiones Bœoti pecuniariæ in Mantitheū.

Nō si natus maior Bœotus, ideo etiā Mantitheus uocandus.

Quum igitur ita palam propter matris suæ iusiurandum, & eius qui ei iusiurandum dederat, simplicitatem, patrem nactus sit, non in Hippothoontia, sed in Acamantia tribu natus: non contentus est hisce Bœotus, sed iudicia duo aut tria pecuniaria mihi dictauit, præter ea quibus me prius calumniatus fuerat. Quanquam autem uos omnes scire arbitror, quàm pecuniæ faciendæ studiosus pater meus fuerit: ego tamen id omittam. Sed si mater istorum uerè iurauit, calumniatorem istum egisse in illis actionibus aperte ostendam. Nam si ita sumptuosus fuit, ut legitimo matrimonio ducta matre mea, aliam uxorem haberet, cuius uos estis, & binas familias aleret: quā potuit illis moribus argentum relinquere? Non ignoro autem Athenienses, Bœotum istum nihil posse iusti afferre: sed ad ea uenturum, quæ subinde inculcat, patrem à me impullum, hostili fuisse in se odio: ipsumq; postulare, ut natus maiorem, paterni aui nomen habere. Ad hæc igitur refutanda, uos pauca audire præstat. Ego scio me istum antequam cognatus mihi fieret, si ita ut alius ex aspectu iudicandus est, uidisse natum minorem, idq; crebrò. nō tamen hoc nitor: ineptum enim fuerit. sed Bœotum istum roget aliquis, cum in Hippothoontia tribus coetum se ingereret, & nondum se mei patris diceret esse filium: cur idem mecum nomen iure sibi adsciuerit? Quod si Mantitheus tibi nomen placebat, non propterea profectò placuit, quod esses me natus grandior. Nam qui tum ne tribum quidem meam ad te attinere putabas, quo pacto aui tibi meum uendicare potuisti? Preterea nemo uestrum Athenienses, annorum numerum nouit. Ego eum mihi, iste sibi plures esse dicet: sed iustitiæ rationem omnes nostis. Ea uerò quæ est? Ex quo tempore pater istos adoptauit, ab eo etiā filios existimari. prius autem me apud municipes Mantitheum inscripsit, q̃ istum ad Curiales introduceret. Quare non ætate tantum, sed iure etiam ego nomen hoc prærogatiuæ loco meritò habuero. Quod si quis te roget, Dic mihi Bœote, quā nunc in Acamantiam tribum translatus es, & municipium Thoriciū, & factus Mantia filius, & portionem relictæ ab illo hæreditatis habes? nihil aliud respondere queas, nisi hoc: & me dum uiueret Mantias adoptauit. Quod argumentum, si quis te roget, aut testimonium eius rei tibi est: ad Curiales me introduxit, dices: Quo igitur te nomine inscripsit, si quis roget, Bœoti respondebis. Eo enim introductus es. Iniquum igitur est, te si ciuitate & relictis ab eo bonis propter istud nomen frueris: eo tamen repudiato, aliud tibi accersere studere. Age si pater uitæ restitutus, aut eo quo te adoptauit nomine contentum esse, aut alium tibi patrem quærere iuberet: nonne æquū postulare uideretur? Eadem igitur illa ego à te postulo, ut aut alterius esse patris te profitearis, aut id nomen retineas, quod ille tibi dedit. At Hercule contumelia quadam & insectatione id tibi factum est. Sed sæpe cum pater istos adoptare noller, dicebant isti, matris istius cognatos nihilo esse deteriores patris mei cognatis. Bœotus autem nomen est auunculo istius. Postq̃ autem pater introducere istos cogebat, cū ego ante Mantitheum nomine introductus essem, sic istum Bœoti, fratrem eius Pamphili nomine introducit. Tu uerò ostende, quenquā Atheniensium, qui duob. suis filiis idem nomen

Bœoti nomen non esse contumeliosum.

imposue-

imposuerit. Quod si ostenderis, ego concedam, patrē istud tibi nomen per contemptū indidisse. Quanquā si talis eras, ut adoptari te cogeres, quo autē pacto ei placeres, nō cogitares: ignoro qualem oporteat esse germanū filiū erga parentes. Quod si germanus non eras, nō modò iure cōtemptus esses, sed etiam perisises. alioqui esset indignū, cum leges de parentibus latae in filios à patre agnitos ualeāt, easdē in eos qui inuitos ad se adoptandos cogūt, non ualere. Sed o molestissime Boeote, in primis ab omnib. quæ factitas desistito. Quod si omnino nō uis, in eo saltē, obsecro te, obtemperato: Desine tibi ipsi facessere negociū: desine me calumniari, cōtentus esto ciuitate, opib. patre inuētis. Nemo te hisce pellit. Ego certē nō. Sed si, ut pſiteris, frater es, si & fratris fungēre officijs, cognatus esse uideberis. Sin autē insidiaris, litigas, inuides, maledicis: uideberis in aliena incidisse, eisq̃ sic uti, ut quæ ad te nihil attineāt. Nam ego quidē ut maximē te pater, cū suus nō esses, adoptabat, iniuriā tibi nō facio. Nec enim me exquirere decet, qui sint illius filij: sed illum ostēdere decuit, qui mihi, p̃ fratrib. habendi essent. Quo igit̃ tempore te nō adoptarat, neq̃ ego te ad me attinere putabā. Postq̃ autē adoptauit, & ego te agnosco. Quo signo? patrimonij portionē habes post obitū patris, & in sacrorū & prophanorū societate uenisti. Istis nemo te expellit. qd̃ requiris? Si uerò iniquē secum agi dixerit, si fleuerit & eiularit, meq̃ accusarit: uerbis eius nolite credere. neq̃ enim æquū est, cū nunc ea res nō agat: sed illud exstimate, posse nihilominus eū, si Boeotus uocet̃, poenas à me sumere. Quid igit̃ contēdis? Ne feceris, ne ita studiose nostras inimicitias expetieris. Neq̃ enim ego tuas expeto. Nam etiā nunc, ne te hoc prætereat, me tuā agere causam potius pſiteor q̃ meā, ne idem nomen habeamus. Vt enim nihil aliud, necesse est, ut qui audierit, quærat, utrum? si duo fuerint Mantithei Mantie filij. Proinde, cum te dicet, eū inquiet, quē adoptare coactus est. Quid igit̃ hæc expetis? Age cape duo ista testimonia, & lege, patrē mihi Mantithei, & isti Boeoti nomen imposuisse. **TESTIMONIA.** Hoc restare censeo, uobis ut ostendat̃, Iudices, uos nō modò religioni uestre cōsulturos, si, quæ ego dico decreueritis: sed istū ipsum etiā suo pte iudicio Boeoti nomen, nō Mantithei habere oportere. Nam cum ego iudiciū hoc dictassem Boeoto Mantie F. Thoricio: & statim respondebat, & calumniā iurabat, se esse Boeotū pſitens: & postremo, cū tergiuersari diutius nō liceret, se absentē dānari ab arbitro passus, qd̃ obsecro facit: diem uicissim mihi dicit, iudiciū esse nullū, is q̃ se antē Boeotū nominarat. Atqui ab initio non oportebat eū pati, ut contra Boeotū pcederet, siquidē id nomen nihil ad ipsum attinebat: neq̃ deinceps diem uicissim dicere de nullo iudicio. Qui igit̃ ipse Boeotū iurē esse se pſnunciavit: qd̃ à uobis iuratis iudicib. pſnunciari postulabit? Vt autē hæc à me uerē dici cōstet, cape resortitionē & accusationē hanc. **RESORTITIO. ACCUSATIO.** Quod si iste legē ostendere poterit, quæ filijs suorū nominū potestatē dat, qd̃ iste nūc dicit: rectē pronūciabitis. Sin lex, quā oēs nostis æquē mecū, in parētes autoritatē cōfert nō modò imponendi nominis, sed & rursus delendi, si uoluerint, & abdicādi: egoq̃ ostēdi, patrē, cui lege potestas ea dabat̃, isti Boeoti, mihi uerò Mantithei fecisse nomen: quī uos potestis alia q̃ quæ ego dico pronūciare? Præterea, quarū rerū nullæ extent leges, de ijs uos ex

ἀπογοφῆ,
qua dehorta-
tur Boeotum à
simulatibus.

Summa in
Boeotum.

Ipsum Boeoti
nomen agno-
uisse.

Peroratio.

Ab æquo &
bono.

æquo & bono pronunciuros iurastis. Proinde, si nulla esset hac de re lata lex, etiam tum iurè pro me sententiam ferretis. Quis enim uestrū est, quid uobis filiis, idem nomen imposuerit? Quis uerò cui nondum liberi sunt, imponet? Nemo profectò. Quod igitur apud uos uestris liberis esse æquum statuitis, idem etiam de nobis pronunciare fuerit religiosum. Quare & ex æquo & bono, & ex legibus, & è iureiurando, & istius ipsius confessione: ego quidem æqua à uobis oro, & iusta peto: iste uero non solum non æqua, sed etiam inuitata.

ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS
Bœotum de dote materna.

ETIAM hæc & eadem de re, & contra eundem dicta est oratio. Ac cætera quidē omnia sunt eadem, Plango, iusiurandum, filiorum coacta adoptio. Defuncto autem Mantia, filij eius tres, Mantitheus è legitima uxore susceptus, et Bœotus & Pamphilus Plangonis filij, hæreditatē diuiserunt. Afferente autem Mantitheo, dotem sibi maternam deberi: Bœotus & Pamphilus, & ipsi de dote contendunt, quasi & Plango in Mantie familiam centum minas contulisset. Cōuenit igitur inter eos, ex æquo omnia partienda esse, præter ædes, ut utri parti mater attulisset dotem probaretur, ei de ædibus argentum redderetur: & præter mancipia, ut Bœotus cum fratre, si quid domesticum requirerent, haberent, quo coarguerent. Post hæc se mutuò accusant, Mantitheus de maternis facultatibus, illi de alijs quibusdam rebus. Ac arbiter Mantitheum absoluit, Bœotum condemnat absentem. Quem eadem accusatione Mantitheus in iudicium uocat, dotem maternam repetens.

DEMOSTHENIS IN BŒOTVM

DE DOTE MATERNA ORATIO,

Hieronymo Vuolfio interprete.

Querela de
importunitate
fratris.

QUONIAM molestissimum est, iudices, cum quis nomine frater aliquorum appellatur, eosdemque ipsa re hostes habet, & multis magnisque affectus ab eis iniurijs, in iudiciū uenire cogitur: id quod mihi nūc usu uenit. Neque enim ea solum ab initio calamitas mihi accidit, ut, Plango istorum mater patrem meum manifesto periurio deceptū ad istos adoptandos ad-

gerit, egoque propterea duabus patrimonij partibus sim fraudatus: sed præter hæc, etiam paternis ædibus ab istis exactus, in quibus & natus sum & educatus, & in quas non pater eos, sed ego, eo defuncto, recepi: fraudor etiam dote materna, de qua nunc ago. Cum ego eis de omnibus quæ querebantur, satisfecerim, præterquam, si qua nunc, propter iudicium hoc, resortione instituta per calumniam postulant, ut uobis declarabitur. Ab istis autem cum undecim annis nihil æqui potuerim impetrare: nunc ad uos confugio, atque omnes uos oro, iudices, ut me benignè, sic ut potero dicentem, audiat: & si mecum iniquè actum putabitis, ueniā detis mea recuperare cupienti, ad filia præsertim elocationem. Accidit enim, ut propter patris preces decem & octo annos natus uxorem duxerim, proptereaque mihi filia sit iam nubilis. Proinde & me affectum iniuria meritò, propter multa iuuabitis: et istis irascemini, qui, pro diuinā fidem, cum liceret eis, præstitis ijs quæ æqua sunt, iudicio superfedere: non uerentur uobis in memoriam reuocare, si quid aut pater noster non rectè fecit, aut ipsi in eum deliquerunt, meque secum litigare cogunt. Vt autem certò sciat, eius rei causam me non esse, sed istos: rem omnem ab initio uobis, quam potero breuissimè, explicabo. Mater mea, iudices, filia fuit Polyarati Cholargensis, Menexeni & Bathylli & Periandri soror. Cum uerò pater eam Cleomedonti

Petitio.

Filia.

Narratio.

Mater Mantitheï.